

»NIECH NIE TWARDNIEJĄ WASZE SERCA...«

NR V/2009 (355)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNI

1 LUTEGO 2008

Począwszy od czasów apostołskich dziewice chrześcijańskie, powołane ¹⁶¹⁸⁻¹⁶²⁰ przez Pana, by poświęcić się Mu w sposób niepodzielny ^{Por. 1 Kor 7, 34-36} w większej wolności serca, ciała i ducha, podejmowały za aprobatą Kościoła decyzję życia w stanie dziewictwa "dla Królestwa niebieskiego" ^{Mt 19, 12.} [KKK, 922]

CZWARCA NIEDZIELA ZWYKŁA

WYPEDZENIE ZŁEGO DUCHA. HOET, Gerard (1648, Bommel - 1733, La Haye), rycina, ilustracja z Biblii opublikowanej przez P. de Hondta, Haga, 1728; Bizzell Bible Collection, University of Oklahoma Libraries; źródło: www.myfolklore.net

Z KSIĘGI POWTÓRZONEGO PRAWA ^{Pwt 18,15-20}

Mojżesz tak przemówił do ludu:

„Pan Bóg twój wzbudzi ci proroła spośród braci twoich, podobnego do mnie. Jego będziesz słuchał. Właśnie o to prosisz Pana Boga swego na Horebie, w dniu zgromadzenia: 'Niech więcej nie słucham głosu Pana Boga mojego i niech już nie widzę tego wielkiego ognia, abym nie umarł!'”

I odrzekł mi Pan: »Dobrze powiedzieli. Wzbudzę im proroła spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę w jego usta moje słowa, będzie im mówił wszystko, co rozkażę. Jeśli ktoś nie będzie chciał słuchać moich słów wypowiedzianych w moim imieniu, Ja od niego zażadam zdania sprawy. Lecz jeśli który prorok odważy się mówić w moim imieniu to, czego mu nie rozkazałem, albo wystąpi w imieniu bogów obcych, taki prorok musi ponieść śmierć«.

PSALM RESPORSORYJNY ^{Ps 95,1-2,6-7ab,7c-9}

REFREN: **Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami**

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,
wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem,
radośnie śpiewajmy Mu pieśni.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze,
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
Albowiem On jest naszym Bogiem,
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego:
»Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba,
jak na pustyni w dniu Massa,
gdzie Mnie kusili wasi ojcowie,
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła«.

Z PIERWSZEGO LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO KORYNTIAN ^{1 Kor 7,32-35}

Bracia:

Chciałbym, żebyście byli wolni od utrapień.

Człowiek bezzenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać żonie. I doznaje rozterki. Podobnie i kobieta: niezamężna i dziewica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem, i duchem. Ta zaś, która wyszła za mąż, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać mężowi.

Mówię to dla waszego pożytku, nie zaś, by zastawiać na was pułapkę; po to, byście godnie i z upodobaniem trwali przy Panu.

AKLAMACJA ^{Mt 4, 16}

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie,
i mieszkańcom cienistej krainy śmierci wzeszło światło.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA ^{Mk 1,21-28}

W mieście Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką; uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie.

Był właśnie w synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: „Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boży”.

Lecz Jezus rozkazał mu surowo: »Milcz i wyjdź z niego«. Wtedy duch nieczysty zaczął go targać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego.

A wszyscy się zdumiali, tak że jeden drugiego pytał: „Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są mu posłuszne”. I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

PATRON TYGODNIA: ŚW. KATARZYNA DEI RICCI, DZIEWICA

Alessandra Lucrezia Romola del Ricci urodziła się we Florencji w 1522 jako córka Piotra, naczelnika republiki florenckiej, i Katarzyny Ricasoli. Po śmierci matki, gdy miała 6 lat, została oddana do klasztoru benedyktynek w Monticelli, gdzie przeoryszą była jej ciotką. Od najmłodszych lat wykazywała się szczególną pobożnością, w szczególności do samotnej modlitwy. Po krótkim powrocie do domu, w wieku 12 lat wstąpiła więc, po przełamaniu wstępnych oporów ojca, do dominikańskiego klasztoru św. Wincentego w Prato w Toskanii, założonego kilkadziesiąt lat wcześniej przez 9 sióstr pragnących podążać drogą wskazywaną przez Savonarollę. Rok później otrzymała habit i przyjęła imię Katarzyna. Szybko wzrastała w cnotach.

Od 1542, przez kolejnych 12 lat, Katarzyna doświadczała cotygodniowej *Ekstazy Męki Pańskiej*, trwającej zazwyczaj od czwartkowego popołudnia do wczesnego ranka w piątek. W niezwykle plastyczny, wręcz realistyczny sposób przeżywała oczyma Matki Pana Drogę Krzyżową. Świadkowie dostrzegali ślady Męki Pańskiej pojawiające się na jej ciele: cieciska po biczowaniu, rany korony ciemniowej, odcisk drzewa Krzyża na ramieniu, w kolejności występowania w Pasji...

W trakcie głębokiej modlitwy i kontemplacji tajemnic *Via Dolorosa* na jej palcu pojawiała się często obrączka, symbolizująca zaślubiny z Chrystusem. Dla niej była złotą z diamentem - obserwujący widzieli tylko pojawiający się odcisk i zaczerwienie...

Początkowo mistyczne ekstazy Katarzyny były źle odbierane: współ-siostry próbowały ją poniżyć i sztydzić z niej. Jednak świętość i pobożność Katarzyny ostatecznie przekonały je do prawdziwości jej przeżyć. W wieku 25 lat została przełożoną klasztoru i pozostała nią do końca życia. Okazała się sprawną administratorką i organizatorką życia klasztoru.

A wieść o ekstazach zaczęła ściągać do Prato tłumy pielgrzymów i dostojników...

Z jej rad korzystali książęta, biskupi i kardynałowie. Korespondowała z trzema przyszłymi papieżami: Marcelim II, Klemensem VIII i Leonem XI, a także ze św. Karolem Boromeuszem, św. Filipem Nereuszem i św. Marią Magdaleną de Pazzi. Z dwójkiem ostatnich nawiązać miała kontakt w mistyczny sposób, nigdy się z nimi osobście nie spotykając (ponoć miała dar bilokacji – obecności w wielu miejscach naraz...).

Zostawiła po sobie pisma ascetyczne, utwory poetyckie i bogatą korespondencję. Zmarła w 1590. Po wielu przerwach i opóźnieniach w procesie beatyfikacyjnym, błogosławioną ogłosił ją Klemens XII w 1732. W 1746 Benedykt XIV zaliczył ją do grona świętych.

Jej relikwie spoczywają w klasztorze w Prato (jej doskonale zachowane ciało wystawione jest na widok publiczny).

(uroczystość 4 lutego)

il.: MISTYCZNE MAŁŻEŃSTWO ŚW. KATARZYNY SUBLEYRAS, Pierre, (1699, Saint-Gilles-du-Gard - 1749, Rzym), 1740-45, olejny na płótnie, kolekcja prywatna; źródło: www.wqa.hu

INFORMACJE PARAFIALNE

- **1.II (niedziela):** Po sumie comiesięczna adoracja Najświętszego sakramentu, a po niej spotkanie Kół Żywego Różańca.
- **2.II (poniedziałek):** **ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO** (MATEJ BOSKIEJ GROMNICZNEJ)
 - † Msze św. o **8:45, 15:45** dla dzieci i **18:00**.
 - † Poświęcenie gromnic podczas każdej Mszy św.
 - † Ofiary zbierane na tacę przeznaczone są na pomoc zakonóm klauzurowym.
- **5.II (czwartek):** **PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA.**
 - † Msza św. i adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji powołań kapłańskich i zakonnych z naszej parafii o **18:00**. **Serdecznie zapraszamy** do wspólnej modlitwy w tak ważnej intencji!
- **6.II (piątek):** **1-SZY PIĄTEK MIESIĄCA.**
 - † O **18:00** Msza św. ku czci Najświętszego Serca P. Jezusa.
 - † Msza św. dla dzieci o **15:45**.
 - † Spowiedź 1^{sz}o-piątkowa 1/2 godz. przed każdą Mszą św.
- **7.II (sobota):** **1-SZA SOBOTA MIESIĄCA.**
 - † W czasie na Mszy św. o **18:00**, oddając hołd Niepokalanemu Sercu Maryi, modlić się będziemy o trzeźwość naszej parafii.
- **8.II (niedziela)**
 - † Ofiary zbierane na tacę przeznaczone będą na Metropolitalne Seminarium Duchowne w Warszawie.
 - † Spotkanie kandydatów do bierzmowania o **12:00**. Obecność kandydatów wraz z przynajmniej jednym z rodziców **obowiązkowa!**
- Chrzty w lutym w 4ta niedzielę miesiąca, **22.II**, na sumie. Zgłoszenia do **14.II** w kancelarii. Przygotowanie przed chrztem dla rodziców i chrzestnych **15.II** po sumie, w kościele.
- **25.II - 29.IV: KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI** na terenie naszego dekanatu. Rozpoczęcie **25.II (środa)**, o **20:00**, w parafii Wniebowzięcia NMP w Konstancinie-Jeziornej. W sposób szczególny **zachęcamy!** do udziału wszystkich narzeczonych, którzy w tym roku pragną zawrzeć sakramentalny związek małżeński.
- Planowane jest zorganizowanie w naszym kościele wystawy o **historii naszej parafii**. Dlatego Księża zwracają się z **gorącą prośbą** o wypożyczenie, ze swoich zasobów rodzinnych, pamiątek i zdjęć z różnych uroczystości i świąt mających miejsce w naszym kościele i na terenie parafii. Poszukiwane są fotografie i zdjęcia:
 - † ze ślubów, chrztów, pogrzebów, jasełek, poświęcenia pokarmów, kapliczek, krzyży itp.
 - † księży, którzy pracowali w naszej parafii.
 Przekazywane artefakty (zdjęcia, etc.) powinny być podpisane informacjami o tym, od kogo pochodzą, kogo i co przedstawiają oraz datą ich wykonania. Wystawa ma mieć charakter *historyczny*, a przyjętą datą graniczną jest rok 1981 (zatem poszukiwane są materiały sprzed tego roku). Wszystkie fotografie i pamiątki zostaną, po zamknięciu wystawy, zwrócone właścicielom. Z góry **dziękujemy!** za życzliwe potraktowanie tej prośby.
- Na stoliku w kościele wyłożone są ulotki, wyjaśniające sposób wypełnienia formularza PIT w celu przekazania 1% podatku – w ramach rozliczenia za rok 2008 - na rzecz Caritas Archidiecezji Warszawskiej. **Pamiętajmy** - Caritas, jako organizacja charytatywna, wspomaga ludzi szczególnie potrzebujących naszej pomocy!
- **Zachęcamy** do lektury prasy i wydawnictw katolickich!

WITAMY!

25.1.2009 do grona członków Kościoła Powszechnego i naszej parafii przyjęta została, w Sakramencie Chrztu Świętego:

A **Zuzanna WIEWIÓRA, Czernidła** Ω
Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, który jest, który był i który przychodzi, Wszechmogący

TAJEMNICE EUCHARYSTII (48): KRWAWIĄCE CIAŁO Z MIDDLEBURGA

Pewna bogata i pobożna kobieta w Middleburgu, w Belgii (ówcześnie część cesarstwa niemieckiego) zatrudniła służącego o imieniu Jan, pochodzącego z Kolonii. W trakcie Wielkiego Postu 1374, jak corocznie, rozpoczęła pokorne przygotowania do świąt Wielkiej Nocy. Udział w nich brać mieli wszyscy domownicy, włącznie ze służbą, za której duchową formację pani domu czuła się szczególnie odpowiedzialna.

Jan od wielu lat nie przystępował do Sakramentu Pokuty i Komunii Świętej, prowadząc życie – można powiedzieć – światowe. Gdy zatem pani domu w pierwszą niedzielę Postu zaprosiła domowników na Mszę św. w miejscowym kościele, Jan wahał się, ale obawiając się chlebobdawczynie nie śmiał się sprzeciwić. Uczestniczył zatem w celebracji eucharystycznej, ale nie przystąpił, jak inni, do Sakramentu Pojednania. Podszedł jednak aż do ołtarza, gdy udzielana była Komunia św i ... przyjął Ją.

I natychmiast Chleb Eucharystyczny zmienił się w krwawiący kawałek Ciała! Jan próbował Je połknąć – bezskutecznie. Gdy Je ugryzł z ust spłynęły mu, na oczach wszystkich, krople Krwi i spadły na biały obrus pokrywający barierki (oddzielające nawę główną od ołtarza, przy których przystępowano – klęcząc – do Komunii św.) Celebrujący kapłan zorientował się w naturze wydarzenia i delikatnie odebrał Janowi kawałek Hostii, po czym umieścił Ją w naczyniu w tabernakulum.

Podanie głosi (zachowały się oryginalne dokumenty z formalnego procesu kościelnego badającego wydarzenie *Le Sacrement du Miracle de Louvain*, 1905, Joseph Wils, prof katolickiego uniwersytetu w Louvain), że Jan miał chwilowo stracić wzrok, po czym – po publicznym wyznaniu grzechów – go odzyskał...

Sprawą zainteresował się abp miejsca, który nakazał przeniesienie Ciała do Kolonii i władze kościelne dość szybko wyraziły zgodę na celebrowanie pamiątki zdarzenia w Middleburgu.

Gdy parę lat później Hostia, w równie niepojęty sposób, podzieliła się na dwie części, jedną z nich przeniesiono do Louvain. Tam przez 4 stulecia oddawano Jej uroczyste cześć, niejednokrotnie z udziałem rodzin królewskich, ciesząc się błogosławieństwem papieży oraz udzielanymi przywilejami odpustowymi. Do czasu rewolucji francuskiej i prześladowań Kościoła za cesarza Józefa II...

Relikwie cudu, przechowywane przez pobożne rodziny, przetrwały alicji ten czas pogardy i dziś tak Hostia (przybrała trochę ciemniejszą barwę, ale wciąż można rozpoznać w Niej kawałek ciała) jak i zakrwawiony obrus przechowywane są w Louvain, w kościele św. Jacka. Druga część Hostii ma być przechowywana w kościele św. Piotra w Middleburgu...

il. CUD W MIDDLEBURGU, obraz w kościele św. Jacka, Louvain; źródło: www.therealpresence.org

POCZET PAPIEŻY (133): BENEDYKT V

Był kardynałem-diakonem, człowiekiem pobożnym, o nienagannej moralności, uczonym (o przydomku *Grammaticus*).

Jego pontyfikat przypadł na skomplikowany polityczny okres w dziejach papieżstwa. Gdy w Rzymie zmarł Jan XII, który uprzednio wypędził z miasta Leona VIII i uznał tegoż elekcję za niekanoniczną, lud rzymski wybrał – bez zgody protektora Leona, cesarza Ottona I Wielkiego – Benedykta.

Ale po miesiącu przybył Otton, zdobył Rzym i aresztował Benedykta. Papież, pod presją, na synodzie na Lateranie, pokornie zrezygnować miał z pretensji do Tronu św. Piotra. Urzędu, szat i insygniów pontyfikalnych pozbawiono go publicznie a Leon VIII, który przybył z Ottonem, złamał nad jego głową pastorał. To pierwsza wzmianka o istnieniu papieskiego berła...

Opuszczając Rzym Otton zabrał Benedykta ze sobą. Oddał go pod opiekę Adalga, abpa Hamburga i Bremy – nawet i tam niektórzy księża widzieli w Benedykcie prawowitego papieża... Acz po śmierci Leona (965) delegacja Rzymu prosiła cesarza o zgodę na powrót Benedykta, to zanim zapadła decyzja papież w 966 zmarł, w opinii świętości, w Hamburgu.

W 988 zwłoki Benedykta przeniesiono do Rzymu i pochowano w bazylice św. Piotra.

il. BENEDYKT V, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym; źródło: www.niedziela.pl

MSZE ŚWIĘTE	niedziela i uroczystości obowiązuje:	08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
	święta pracujące:	08:45, 18:00
KANCELARIA PARAFIALNA	dni powszednie:	07:30 (codziennie), 18:00 (Pt – Sb)
	tel. (22) 754 47 32, fax. (22) 754 41 02; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl	
WWW	dni powszednie (z przerwą na Msze św. i nabożeństwa):	08:00–09:30, 17:00–19:00
	soboty, niedziele i święta:	nieczynna
KSIĘŻA	www.swzygmunt.knc.pl	
	Dziekan Prałat mgr Stefan KOTWINSKI , Wikariusz mgr Marcin KLOTZ	